

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

Magyar katonai akadémia.

Pécs, 1895. február 14.

Olvasóink emlékezhetnek még rá, hogy Szent-es város képviselő testülete a nyáron kérvényt intézett az országgyűléshez egy Budapesten felállítandó magyar tannyelvű katonai akadémia létesítése iránt, egyben a maga részéről ennek a reménybeli akadémiának javára pénzbeli alapítványt is ajánlván fel, pártolás és hasonló értelemben való eljárás végett pedig az ország összes törvényhatóságait megkereste.

Pécs város tanácsa, hol az idealisták fantáziája már régen a praktikus okosságának engedte át a küzdőteret, nem nagyon bizhatott a szentesi felbuzdulás sikerében s azért azt ajánlotta a közgyűlésnek, hogy tegyen a város alapítványt a Ludovica-akadémia javára, mit a közgyűlés el is fogadott azzal a toldással, hogy azért írjon fel mégis Pécs városa egy magyar tiszti akadémia ügyében az országgyűléshez, hiszen ez — ha nem is használ — ártani nem árthat.

Ez a kérdés rövid időn, s úgy hiszszük csak rövid időre is, ismét aktuálissá fog válni, mert a képviselőház kérvényi bizottsága legutóbb tartott ülésében foglalkozott a szentesi kérvénnyel és — horrendum dictu — az előadónak dörgedelmes érvelése dacára, melyben napnál fényesebben bizonyította, hogy egy magyar tannyelvű katonai akadémia a 67-es kiegyezés szellemével semmiképpen sem fér össze, a bizottság mégis abban állapodott meg, hogy Szent-es város kérvénye pártolólá g adassék ki a kormánynak.

Lesz tehát magyar tannyelvű katonai akadémia! — hangoztatja a közönség hiszékenyebb része — ha már a kérvényi bizottság is ajánlja ezt a háznak, ez bizonyára el is fogja azt fogadni s ha a magyar képviselőház ily értelemben határoz, akkor határozatának érvényt is fog szerezni.

Szép ez a felbuzdulás s a magyar képviselőház nagy hatalmában való bizakodás, csak hogy ez a bizalom csakhamar keserű csalódássá fog változni.

Igaz ugyan, hogy nincs a világon alkotmá-

nyos állam, melyben a nemzet képviselője az ő komoly akarátának érvényt szerezni ne tudna, de Magyarország ebben a tekintetben sajnos kivételt képez, mert nálunk a nemzet képviselőjének csak azt szabad akarnia, a mit Bécsben neki engedélyeznek s ha akarata ezen túl találna terjedni, azt egyszerűen figyelmen kívül hagyják.

A képviselőház kérvényi bizottsága is alkalmasint abból az elvből indult ki, hogy az országgyűlés bátran pártolhatja a szentesi kérvényt, abból úgy sem lesz semmi, mert először is az a híres 67-es kiegyezés, mely „az országnak visszaadta önrendelkezési jogát“, gondoskodott róla, hogy nagy Magyarországnak még ahhoz se legyen joga, hogy a közös hadsereg számára, melyhez a papíron neki is csak oly joga van, mint az osztrák szomszédnak, csak egyetlen oly tisztképzőt is követelhesen, melyben a magyar állam polgárai ennek nyelvén sajátíthassák el a katonai tudományokat.

A tisztképzés ügye egyszerűen ki van véve a magyar országgyűlés hatásköréből s a közös kormány és a delegációk hatáskörébe van utasítva. A midőn tehát a magyar országgyűlés pártolólá g adja ki a kormánynak a magyar tiszti akadémia ügyét, ezzel nem tesz egyebet, mint maga is beállalozatos kérvényezőnek és a saját kormánya útján ezt a közös Reichskriegsministernek becses figyelmébe ajánlja a nélkül, hogy módja lenne ennek teljesítését tőle követelni is.

Igen, mondhatná valaki, de a magyar delegáció a magyar országgyűlés kifolyása és amit a magyar országgyűlés akar, azt akarnia kell a delegációnak is; ha pedig a delegáció akar valamit, az előtt a közös hadügyminiszternek is meg kell hajolnia, mert ő felelős a delegációnak.

Ez is csak oly elméleti okoskodás, melyet a tapasztalat lépten-nyomon meghazudtol. Először is a delegáció nem mindig akarja azt, a mit az országgyűlés akar. A delegációkban a derekak még hajlékonyabbak szoktak lenni, mint a képviselőházban, mert ott szemtől-szemben állnak a musokkal; de feltéve még azt is, hogy a magyar delegáció is elhatározza a magyar tiszti akadémiát, vajjon következik-e ebből, hogy az létesülni is

fog, avagy nem hozott-e a delegáció már számos határozatot, melyre a közös hadügyminiszter ügyet sem vetett?

Nem egyéb tehát a kérvényi bizottság nagy garral hozott pártoló határozata üres reklamnál és sokkal inkább becsüljük az előadó egyenes őszinteségét, melylyel kijelentette, hogy magyar tannyelvű tisztképző intézet ellenkezik a 67-es kiegyezés szellemével.

Ez a teljes igazság, mert ugyan micsoda jövő kinálkoznék a magyar ifjak számára, kik egy ily magyar akadémiából kerülnének a „hagyományos szellem“-től telített közös hadsereg tisztikarába, nem-e úgy bannának velük, mint a „Strafkompániákba“ tartozó megbélyegzettekkel s éppen ez okból nem-e kerülnék az ily intézetet éppen a magyar ifjak?

Ez tehát az országnak az az „önrendelkezési joga“, melyet a 67-es kiegyezés biztosított, hogy még tanulni sem szabad az állam nyelvén olyan foglalkozást, melyet „közös“-nek mond az az egyezmény, de a melynek közössége csak akkor érvényesül, ha a vér- és pénzadó beszolgáltatásáról van szó.

Lelkesedjenek az ily egyességért azok, akik ennek szolgálatában élvezik a hatalom előnyeit, vagy akik elég kislelkűek a nemzet ereje és jövője felett kétségbeesni: de minden igaz hazafinak, ki nemzetét az államiság minden kellékével felruházva akarja látni, kötelessége a 67-es kiegyezés megváltoztatására s az ország önrendelkezési jogának valóságos visszaszerzésére törekedni, mint ezt a függetlenségi és 48-as párt zászlajára felírta.

* **A 25. § csődje.** Hevesmegye legutóbb tartott közgyűlése elhatározta, hogy miután a véd-erőről szóló 1889 évi VI. tc. 25. §-a szerint egy-éves önkéntesekül besorozott ifjak létszáma ezidő-szerint a hadsereg és honvédség megkivántató tartalékos tisztjeinek létszámát fedezi, mi abban nyilvánul leginkább, hogy a tiszti-vizsgát jó eredménnyel bevégzett ifjak körül számosan még a hadapródi rangot sem nyerik el, hanem csakis altisztekké léptetnek elő, az idézett törvényszakaszban megáll-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szerelem.

Megint csak egyetlen szót veszek a tollamra. Habozva ugyan, mert tartok tőle, hogy nagyon beleválasztottam ebbe a szegény naiv kis szóba, melyet annyifelé forgattak, csépeltek már, hogy alig-alig lehet hozzáfűzni egyebet banális frázisoknál.

Hanem azért mégis megkísértem — mivel még nem ment ki tökéletesen a forgalomból — egyet-mást mondani róla; bár tudom, hogy helyén valóbb lenne ezen érzelem fokmérőiről: erős, nehéz Wert-heimszekerények, telekkönyvek tartalomdus lapjairól stb. írni, melyek — már a mint a sor hozza — éb-resztői vagy altatói az én kis szócskámnak. Hogy mi a tulajdonképeni jelentősége, azt merész és bajos dolog volna általánosságban meghatározni, mert minden egyének, minden korban más a véleménye róla.

Egy érettségire készülő fiatal embernek ugy tele van a szíve vele, mint egy vegyes holmiktól duzzadó zóna-paktáska. Kénytelen belőle a fejébe is átpakolni egy keveset. Ez a kevés azonban nem ritkán annyira elfoglalja az üres tért, hogy teljesen kiszorítja onnan a matheizist, mely aztán csak a bizonyítványban szerepel egy csunya ágas-bogas szám által képviselve.

Ebben az időszakban pattan ki a redőtlen homlokából az első isteni szikra, egy érzelmes lírai vers

alakjában, melynek lábai, megesik, hogy mankóra szorulnak, de hát ha az erény utja tövises, miért ne lehetne olykor-olykor a Pegazusé is döcögős?

Mire ezek az urak piros nyakkendőt kötnek és megmonoklisodnak, többnyire elrepül minden egyéb felesleges melléklet e szó mellől s megmarad pusztán csak szónak. Ezt a szót aztán divatos rácsesolással, ropogós r-ekkel törlik, zuzzák női fülek hallatára, mert azok előtt emlegetni még megkívánja a szokás. Természetesen gyakori használata dacára sincs előttük több jelentősége, mint a mennyi haszna tényleg a szemük előtt ülő monoklinak, melyet nem azért viselnek, hogy tisztábban lássák vele a világot. (Legfeljebb azért, hogy praktikus mamák port ne hinthessenek legalább a fél szemükbe.)

És ezek az elegáns urak, kiknek olyan pompás gondozásban részesül a fejük — kívülről, milyen szánó mosolyt szórnak arra az elkésett troubadurra, ki elég naiv azt állítani, hogy nem a telekkönyv, hanem a Malvin vagy Mici nagysám szívének mutató táblája legyen az irányadó azon az uton, melyen a házassaló seladon szükség szerinti gyöcs, vagy lassu tempóban tovább ballangjon.

Fényes lakkcipők nem is igen tévednek erre a mindinkább bemohosodó ösvényre, melyen utmutató a szív s az elérendő kincs: viszontszerelem; ha véletlenül egy pillanatra megállanak a keresztuton, lázas sietséggel fordulnak meg s térnek át ama másikra, melyet tucatszámra taposnak szélesre, s melyen aztán akár keringő lépésben haladjanak „aranyos“ kiválasztottjukkal az oltárig, hogy Hymen láncával összeköttesse.

Ezelőtt az a lánc rózsákból volt, ma már aranyból verik s házassaló ifjaink reális nézete szerint annál könnyebb, minél súlyosabb, értékesebb aranyból kovácsolta össze a papa. Most veszem észre, hogy nem is annyira a szerelemről, mint azokról beszélnek sokkal keserűbb hangon, mint a hogy a téma különben megkívánná; de szolgáljon mentességül, hogy igazságokat mondtam s annak mindig van egy kis keserű ize.

Ellensúlyozásul elmondok egy kis szerelemről szóló mesét a tündérek világából.

Magas bércek között, sötét mély völgyben, kis kecskenyáját őrizgetett egy pásztor. Ruhája tépett, bocsokra szakadozott volt. Szegénynek látszott, de arcán egy át-átsuhanó vonás azt mondta, hogy azért elégedett. A kis nyáját lassan kunyhója elé terelte s óvatos zajtalansággal nyitotta ki annak alacsony ajtaját, nehogy felkeltse — ha talán alszik — azt a parányi lényt, kinek egy pár hét előtti megérkezése egy édes reményt változtatott valósággá.

Az alkony szürke leplet leterítette a kis kunyhó körül, az egyetlen ablakon alig szűrődik be egy kevés világosság.

Ajtó nem nyílt, ablak nem zörrent és mégis a kis kunyhó szokatlan vendéget lát. A pásztor család tágra nyílt szemekkel nézte a csodás jelenetet.

Egy gyönyörű nő áll a kis bölcső előtt, haja arany zuhatagként folyta körül gyönyörű tagjait, melyeket csillámló ezüstös ruha fedett, homloka felett haja aranyában káprázatos fényvel rezgett egy gyémánt csillag, az egész jelenségből fényes világosság áradt és terjedt széjjel a szűk kis kunyhóban.

pított esetleg 2 évi szolgálati időszak 1 évre leendő feltétlen leszállítása iránt a képviselőházhoz felirat intéztessek s ezen felirat az összes törvényhatóságokhoz pártolás és csatlakozás végett megküldessék.

* **A valutarendezés és Ausztria.** A valutarendezési akciónak eddig legnagyobb veszedelme volt az osztrák kormány késedelmezése az aranybeszerzés körül. Ez a veszedelem most enyhült azzal, hogy az osztrák pénzügyminiszter a Rothschild-hitelintézet bankcsoporttal megkötötte a szerződést ötven millió négy százalékos osztrák aranyjáradék kibocsátására. Az 50 millió aranyjáradékból a Rothschild csoport 25 milliót, 100¹/₄ százalékos árfolyamon berlini usance szerint fix számlára veszi át, 25 millióra pedig opciói gyakorol. A kibocsátás az osztrák államhitelem szempontjából nagy haladást jelent, a menyenyiben az első osztrák aranyjáradék kibocsátás 56 százalékon történt 1876 ban.

H i r e k.

Pécs, 1895. február 14

Farsangi naptár.

febr. 14.	Polgárbál a „Hétféjedelemben“
„	Altiszti bál
„ 16.	Kaszinó-bál.
„	Hercenberger-féle Polgári-bál a Vigadóban.
„	Szabók bálja a Scholtz-féle termekben.
„	A „Mohácsi ur. jótékony nőegylet“ táncestélye
„	A baresi kaszinó estélye.
„ 23.	Önkéntes-bál.
„	A munkaképző egyesület álarczos bálja.

— **(A „Pécsi Dalárda“)** tegnap este tartotta ez ideig első alapszabályszerű dalestélyét, mely a zimankós idő dacára is nagyon látogatott volt. A dalárda által előadott dalok részben a rossz akusztika, részben dalárdistáink indispozíciója folytán nem tettek oly hatást, mint azt eddig tapasztaltuk. A műsor elénklése után táncra perdült a fiatalság s nagy tüzzel járta a katonai zenekar zenéjére egész hajnalig. A gyönyörű hölgykoszorúból a következők neveit sikerült tudósítónknak feljegyezni: Asztalos Lujza, Bachmayer Juliska, Bedő nővérek, Czigliányi nővérek, Eötvös Ilka, Eisner Juliska, Fenyvessy Irén, Gritzmann Gusztika, Imre Etus, Jilly Olga, Bözsike és Veronka (utóbbi Mágocsról), Kaltnecker nővérek, Kisasszony Antónia, Martinecz Karola, Mestrics nővérek, Orf nővérek, Petrovics nővérek, Putzer Sárka, Remesberger Irén, Reberics Giza, Rozinger nővérek, Rozgonyi nővérek, Reszer Karolin Randé nővérek, Schönherr Erzsi, Scheurer nővérek, Szatmáry Juliska, Sperl nővérek, Szommer Mariska, Schuth Marianna, Szentgyörgyi nővérek, Szigrist Annuska, Schlauch nővérek, Schwarz Sarolta Wagner nővérek, Weidinger Etelka, Wilhelm Fauny; továbbá özv. Székely Gyözőné, Szigrist Lajosné, Szigrist Ferencné, Kis Józsefné, Koharits Jánosné, Notter Jenőné, Németh Lászlóné, Oertzen Gusztávné, Pécsi Lajosné, Demján Izidorné, Miltner Józsefné. Az első négyest mintegy 50 pár táncolta.

A kis fabölcsőben nyugvó piciség felnyitotta szemét, apró kezecskéit hívólag tárta a nő elé s piros kis ajakával mosolyogni próbált.

— Én tündér vagyok — szólalt meg erre a csodás jelenség, közelebb lépve a bölcsőhöz — eljöttem, hogy kis lányotokat megajándékozzam.

A pásztor a gyémántcsillagra nézett, felesége kíváncsian kutatót szemével az ajándék után, a fényes ruha leomló redői között.

A tündér látta ezt, mosolygott és újra megszólalt:

— Nem hoztam fényes kincset, az én ajándékom más — s a kis leány szívére tette habfehér kezét. — Adok neked nemes érzelműt, ápolod szívedben a fenékelt gondokozást — s egy csókot lehelt a gyermek homlokára.

A csalódott szülőkhöz fordulva így szólt:

— Tizenhat év múlva újra eljövök két ajándékkal s helyes választása fogja elárulni, megőrizte-e lányotok mostani ajándékot — s azzal rejtélyesen, megfoghatatlan, mint jött, eltűnt, elvive a fényt, helyet adva az éjszaka leboruló sötétjének.

*

Tizenhatodszor virult ki a kunyhó előtti fa e csodás esemény óta. Flóric a gyönyörű hajadonna serdült s tiszta szívének gyermekes, ártatlan kíváncsiságával várta a tündér eljöttét, kiről szülei annyit beszéltek.

A kecskéket gyakran Flóricra bízta az öregedni kezdő pásztor s olyan egy ifju pásztor is segített őrizni és — mégis megese, hogy a kecskék tilosba tévedtek.

A fa, mely a kunyhóra borítva lombos ágait, már hervadt szirmokat hullatott a földre s a tündér még mindig késett ígérétevel.

— **(Pécs város közegészségügye)** a lefolyt január hóban, a közigazgatási bizottságban felolvasott főorvosi jelentés szerint, az előző havhoz képest általában kedvezőnek nem jelezhető. Tulajdonképpen a légzőszervi bántalmak fordultak elő csúszos megbetegülésekkel; azonkívül enyhe lefolyás mellett előfordult a difteritisz, vörheny és kanyaró. A három pécsi kórházban, u. m. a városiban, az irtalmasok- és a bányatelepi kórházban januárban nagyon élénk volt a betegforgalom; összesen 819 beteg ápolatott, született 100 gyermek, meghalt 104 egyén. kik közül azonban csak 81 volt a helybeli, következésképpen a tényleges szaporodás 19. Január hóban házasságra lépett 20 pár. Két éven aluli gyermek 7 halálozott el orvosi segítség nélkül, a kiknek a szülei felelőségre fognak vonatni. Dajkaságba 6 gyermek adatott. A piacok hetenkint háromszor lettek megvizsgálva, kifogás egy esetben sem merült fel. A múlt hó folyamán 29 éjjeli pille fogatott be a rendőri őrszolgálat által, kik valamennyien kórházba utasítottak.

— **(Hegedüs Károly felmentve.)** Általános föltűnést keltett városunkban s villámgyorsan terjedt hír, hogy a kir. kuria Hegedüs Károly megyei tisztviselőt az ellene emelt vádok alól fölmentette. Hegedüst a pécsi kir. törvényszék tudva levőleg 5 évi fegyházra ítélte, a pécsi kir. ítélőtábla e büntetést 3 évre szállította le, a bpesti kir. Kuria pedig — mint több oldalról halljuk — teljesen fölmentette Hegedüst. E váratlan ítélet nagyon meglepő volt az érdekeltekre nézve. Hegedüs védőjeként Jilly Alajos volt városi tanácsnok, jelenben pécsi ügyvéd szerepelt.

— **(Uj tisztviselő.)** Hamza Géza szegvárdi kir. törvényszéki bíró, kit az igazságügyminiszter a pécsi kir. ítélőtábla elnöke mellé titkárrá nevezett ki, — mai napon jelentkezett a kir. tábla elnökénél új állásának elfoglalása végett. Az újtitkár a közeli napok egyikén fogja a hivatalos esküt letenni s nyomban utána azonnal át is veszi az elnöki irodavezetést. Hamza azonkívül, hogy igen szorgalmas tisztviselő, mint egyén is nagyon rokonszenves s így városunk intelligens társasága közkedveltségű tagot nyer Hamzában. Hivatali elődje Selcz József volt s a titkári állás, mióta Selczet a szegvárdi törvényszék elnökévé nevezte ki ő Felsője, — a mai napig betöltetlen volt.

— **(Vállalkozó szellemű menyecske.)** Nagyon el lehetett bizakodva a siklósi Boranek Jánosné asszonyom; mert nagy fába vágta a fejszét. Arra vállalkozott ugyanis, hogy a siklósi barátok quardiánját, Varga Várus tisztelendő atyát „ki fogja vetkőztetni a ruhájából.“ Horrendum dictu! Az istenfélő páter szörnyen megbotrározott a Boranekné nagyotmondásain, melyeket csakis a sátán sugalmazhatott neki s a nyelven fehérsépet följelentette a siklósi járásbírósnak, mely Boranekné asszonyomat 20 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítéletet a felsőbb fórum is helybenhagyta.

— **(Pécs város közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor tartotta ülését Károly Kálmán főispán elnökelete alatt. Mig a gyűlés megnyitódott volna, erősen kiritizálták a teremben

Egy napon megint Flóra őrizte a kecskéket a tőle elválaszthatatlan ifju pásztorral, ki Flóricnak egy ismeretlen világról beszélt, midőn hátuk mögött halk rebbenés hallatszott. A tündér érkezett újra, magával hozva azt a fényes világosságot, mely tánczolva rezgett körülötte a fák levelein s bevonta a Flóra üde szép arcát is.

— Ime, elhoztam ajándékaimat, válaszsz!

Jobb kezében gyémántos korona fénylett, melynek hideg csillogásától hamar elfordította Flóra szemét, hogy kíváncsian fűgessze a tündér bal vállán röpködő két pillére. Az egyiknek szárnya hamvas arany, a másiké égszínkék, csodásan csillogó zománcal. Flóra a pilléért nyul, melyek barátságos röpködéssel csalják az ifju pásztor felé s Flóra úgy örül, táncol ennek, észre sem veszi, hogy a tündér s a csillogó gyémántkorona nincs sehoh.

— Az ifju pásztor s a szép Flóra egy pár lett, s hogy boldogok voltak halálukig, az természetes, hisz minden mesének az a vége. Én azonban megmondom az okát is: mert nem repült el tőlük a tündér ajándéka, a két pille, sem az aranyos szerelem, sem a kék szárnyu illúzió.

*

Nem csak a mesében, a valóságban is megtörtént az — persze régen — hogy koronákról mondtak le ezért a szóért: szerelem, hanem azóta nagyon megváltozott ennek a szónak a csengése, mert koronák ezreinek csengését kell kölcsön kérni annak, ki nem akarja, hogy visszhang nélkül hangozzék el.

S az én mesém két pilléje is feltámad olykor s belopódzik ábrándos leány-szívekbe, de a kék pille letörölt zománcu, roncsolt szárnynyal küzd az élet prózájának durva kezével, kevés szívnek van ereje életben tartani az aranyos pillét a — szerelmet.

felfüggesztett Kossuth-képet, mely a jelenlevő 16 bizottsági tag egyértelmű megállapodása szerint határozottan jobb, mint a vármegye 1000 frtos Kossuthképe. Csupán Blauhorn Antal bizottsági tag ellenkezett, azt mondván, hogy Kossuth Lajos soha sem nézett ki így, és bárkit ábrázolhat e kép, de Kossuthot nem. „Talán Mandelbaumot?“ jegyezte meg tréfásan a polgármester, a ki még a főispánnak is megmondotta, hogy a megyei kép valóságos gyári munka és mázolás a „miénkhez“ képest. Legelőbb is a polgármester olvasta jelentését a múlt havi közigazgatási ügymenetről. E szerint a polgármesteri iktatóba beérkezett 1840, a kapitányságéba 1650 ügydarab. Bűnügy volt 11, cselédkönyv kiadatott 7, igazolási jegy 9, iparendelvény 15, a szállodákban megfordult 609 idegen, külföldi utlevél kiadatott 6. A múlt hóban utadó címén 937 frt folyt be. Egy ló és kocsi havi eltartása 36 frtba kerül. A többi jelentések gyors tempóban tudomásul vétettek s 11 óra tájban már vége is volt a gyűlésnek. A pénzügyigazgató jelentése szerint január hóban Pécs város részéről 28.583 frt 02 kr. egyenes állami adó folyt be.

— **(Betörök Nagy-Harsányban.)** Kovács Máté polgárember többet magával kártyázott. Nem valami pompásan járhatott neki a szerencse, mert vesztett. Hogy ne kelljen a játékok abbahagyni, hátha megfordul a szerencse, egyik gubicének oda adta a lakása kulcsát, hogy hozzon neki a „sublót“-ból öt forintot. A gubic Pap Samu személyében utnak indult. Azonban nagy volt a meglepetése, mikor konstata, hogy az öt forintot már más valaki elemelte, a ki nem az ajtón, de az ablakon keresztül jutott a szobába. Ugyanis az ablaktábla be volt törve, és az illető betörő valószínűleg megvághatta magát, mert vérvonok vezetnek egész a ládáig, a hol a pénz állott. A tettest nyomozzák.

— **(A legszebb bál ruha.)** Tüzes szemű bakfis a legszebb fréz szövetet vette meg attól a pörge bajszu boltos legénytől, a ki ha szabad ideje van, órákig elsétálgat az ablakuk alatt. A takarékos mama, a ki okulárén keresztül is csak nehezen lát már, maga készítette el a fréz-ruhát az ő kis tubusának, a kinek ez lesz az első bál ruhája. A derék, nyakig erő ámpir szabásu, olyan benne a kis tubus, mint egy töltött galamb, éppen csak hogy repülni nem tud. Mikor elindultak, a házmesterné is megnézte a tubust és esküdni mert volna, hogy senkinek ilyen gyönyörű ruhája nem lesz azon a bálon. Csakugyan úgy is volt. A vigadóban mindenki a parázs szemű tubust nézte; a pörge bajszu boltos legény is, a ki nem tudott betelni a látásával. A második négyesnél már nem állhatta a tubus, hogy az a pörge bajszu boltos legény majd elnyeli nézésével.

— Jaj Istenem — szólt pirulva — miért nézi mindig a ruhámat.

— Kinél készítette?

— De kérem, ilyen indiskrét kérdést!

— Nos, csak mondja meg kérem, ez fontos, ez nem indiskrét kérdés.

A tubus nagy zavarba jött, azt csak nem mondhatja, hogy a mama varrta; kitérni pedig nem lehetett a kérdés elől.

— Bécsből hozattuk.

— Bécsből?

— Igen.

— Kérem, ne hozassanak többet Bécsből ruhát.

— Miért? Nem szép talán? A szövetjét magától vettem.

— Szép, szép, de nem ez a színe...

— Hát?

— A fordított fonákja.

— **(Tűz.)** A harangokat sem kongatták, mégis csak hamar tudta az egész környék, hogy tűz van; mert a telefonon értesített tűzoltóság, teljes felszereléssel kivonult tegnap este háromnegyed hét óra tájban a felsővámbház utca 10. sz. házhoz, mely özvegy Kaufmanné tulajdonát képezi, a hol a padláson alkalmazott füstvezeték gyuladt ki és csak hamar láng borította a padlástereket. Szerencsére, a házbeliek jókor észrevették a tüzet és így nagyobb kalamitás nem származott, még a tetőzet sem gyuladt meg; pedig az orkászertű szél folytán egy nagyobb szobásu tűz vezetés lehetett volna az egész városrésze. A tűzhöz Reeh György főparancsnok vezetése alatt 10 emberből álló készenlét vonult ki. A kár csekély, de ez is megtérül, mert minden biztosítva volt.

— **(A „Kegyelet“ 300 forintja.)** Ma tárgyalta a közigazgatási bizottság a „Kegyelet“ temetkezési egyesület fölebbezését, mely arra a 300 forint bírságra vonatkozik, a mit még pár év előtt sóztak a nyakába, midőn a kolerától való félelem miatt a ravatalozásnál használt ruhaneműeknek a fertőtlenítését elmulasztották. Az egyesület felebbezésében kérte a bírság elengedését, mert föltette szigorúnak tartja, hogy mindjárt az első alkalommal a törvény által megengedett legmagasabb bírsággal sújtatik. A határozat az lett, hogy mindkét egyező ítélet ellen felebbezésnek helye nincs, hát csak tessék a 300 frtokat bekével megfizetni.

— **(Fizessen-e adót a napszámos?)** E kérdés fölött vitázott ma a közigazgatási bizottság a pénzügyigazgató ellenében, a ki a mellett kardoskodott, hogy a Zsolnay gyárban állandóan alkalmazott napszámosokat fejenként 2 frt, családtagjaikat 1 frt állami adóval kell megírni, mivel az állam is így jár el a dohánygyárakban napszám mellett állandóan foglalkoztatott munkásaival. Záray Károly s a polgármester felszólalásai után határozatba ment, hogy csak azok a gyármunkások róhatók meg adóval, a kik tagjai egyszersmind a kerületi betegsegélyző pénztárnak, a kik nem tagjai, azok csupán napszámosokul tekintvén, adót fizetni a törvény értelmében nem tartoznak.

— **(Hivatalos hangon.)** A rendőr ur csendes komolysággal kerülgeti a sétátér. Esti 8 óra van, tél az idő; esikorog az erősen megfagyott hó a rendőri eszimatálpak alatt. A rendőr elgondolkozik. Hát bizony jobb lenne ilyenkor oda haza, jó meleg szobában az asszony mellett, a gyermekek között. S a mint így gondolkozik, egyszer csak meglátja ám, hogy valami emberforma sötét alak nyújtózkodik a sétátér egyik padján.

— Az ám, ni! — mondja — egy ember. — Hát mit keres itt kend, ember, hát miért nem megy kend haza, ember.

A sötét alak megmozdul s borizú hangon szól: — Hová a fityfingós fityfenébe mennék, mikor nincs hazám.

A rendőr ur bólint fejével. — Nincs hazája kendnek? Szegény ember kend? No gyűjjik

Aztán viszi magával a szegény embert az őrszobába. Mikor beérkeznek, az őrmester előtt haptákba vágja magát a rendőr ur s jelent:

— Őrmester ur, alázatosan jelentem, ezt az embert a sétátéren egy padon hanyatt fekve csavargásban találtam.

Aztán sarkon fordul s lódul a poszt felé.

— **(Gróf Zichy Jenő expedíciója.)** Gróf Zichy Jenő, a ki tudvalevőleg már régebbi idő óta készül Ázsiába, a magyarok ősi hazájának fölkeresésére, a tavaszszal nagyobb társaság kíséretében utra kel Kelet felé. Gróf Zichy már szervezi az expedíciót, melyhez immár megszerezte a szükséges előtanulmányokat. A társaság Konstantinápolyon át először a Kaukázusba utazik, honnét tovább halad Ázsia belsőjébe. Hazafelé majd Péterváron keresztül veszik útjokat. Nyelvi és néprajzi tanulmányok és kutatások mellett a társaság nagyobb vadászatok rendezését is fölveszi programjába. Az egész expedíció költségeit, melyek tetemes összegre rúgnak, gróf Zichy Jenő a sajátjából fedezi.

— **(A „Dunántúli dalos szövetség“)** kétszáz korona díjat tűz ki eredeti magyar férfi négyeskar megírására. A szöveget magyar szerzőtől szabadon választhatja a pályázó, s a dal átkomponált legyen. A pályaműnek zenei kidolgozására nézve szabatos magyar ritmussal és magyar szellemmel kell bírnia, és nagyobb összkarok által előadásra alkalmasnak kell lennie. A pályaművek vezérkönyv alakban a szokásos jelgés levéllel folyó évi március hó 15-éig a „Dunántúli dalos-szövetség“ titkárához (Dr. Korn János Győrött) intézendők. A pályaművek fölött a szövetség rendes bíráló bizottsága dönt.

— **(Kritika.)** A rendőrök a kapitány elé állítanak egy polgártársat, a ki erősen be van csúszdálkozva. Rendes napi szokása ez a férfunak. Hetenkint átlag kétszer beviszik.

— Hát mindig iszik kend?
— Mindig. — Hagyja rá kedélyesen s vidám állásba hozza az egyik bajuszát.

— Hát nincs kendnek odahaza?
A másik bajusz is felcsapatik az égnek.

— Van nekem . . .
— Felesége?
— Az nincs.

A rendőr azonban beszól, és jelenti, hogy van neki az is.

— Van — szól s lecsapja hirtelen szomorú állásba a bajuszt — van, de hát csak olyan az . . . Azt sem tudja az ember, hogy miért van. Akár csak kalapban a bélés . . .

— **(Az egyforintosok bevonása.)** Az egy forintos államjegyek bevonása a folyó hónapban is jelentékenyen előrehaladt. Január végén a forgalomban levő egyforintosok összesen 95 milliót tettek, azóta a forgalom hat millióra csökkent. Evvel az egyforintosok bevonása csaknem teljesen be van fejezve, mert három négy millió forint értékű államjegyet minden valószínűség szerint egyáltalán nem fognak beváltásra bemutatni.

— **(Pullmann-kocsik az államvasutakon.)** A M. Á. V. igazgatósága hosszas tanulmányozás után elfogadta a luxus-vonatok számára a Pullmann-féle kocsikat. Ezek azok a hosszú, 4 állítható tengelylyel és így 8 kerékkel bíró hosszú kocsik, melyek hazánkban eddig csak az Orient-Expresssel jártak. A Pullmann Carnak rendkívül nagy

előnyei, hogy a kocsik 25 tonnát nyomván, igen nyugodtan járnak, a mit elősegít még az is, hogy a tengelyek a kanyarodókhoz mérten fordulnak. A kocsiknak 4 kerékük lévén, egyes tengely- vagy talpkorong-törések nem oly veszélyesek, mint a mostani kocsiknál. A M. Á. V. igazgatósága, mint halljuk, egyelőre 50 Pullmann kocsit szándékozik megrendelni Ganz, Weitzer és Schlick-féle gyárakban — úgy, hogy 1896-ban a fővonalok gyorsvonatai már ily kocsikkal járnának.

— **(Ápolási-díj behajtása.)** Légrády József huzamosabb ideig ápolgatott a városi kórházban, mely idő alatt utána 40 frt 44 kr ápolási költség merült fel. Miután Légrády jó ideje, hogy nem mutat hajlandóságot a fizetésre, sőt azt se tudja merre van, egy kis rácvárosi viskóra vetették a szemüket a városi urak, a mely Légrády nevében áll és évek óta egy becsületes csizmadia lakja. A ma tartott közigazgatási bizottsági ülésből megkeresés menesztetett a pécsi kir. törvényszékhez, hogy rendelkezje el a fentebbi összeg erejéig a végrehajtási eljárást a kis viskóra, talán kikerül belőle a 40 frt 44 kr.

— **(A budapesti malmok üzemének redukciója.)** A fővárosi malmok üzemüket huszonöt százalékkal redukálni akarják, mert a teljes üzem mellett alacsony mértékre súlyedő árakat ezen az uton remélik emelhetni. Miután azonban az Államvasutak és az Adria Tengerhajós Társaság díjkezelvényeiket csak a teljes üzem feltétele mellett engedélyezték, a malmok a kereskedelmi miniszterhez felterjesztést fognak intézni e kedvezmények változtatlan fentartása érdekében.

— **(Multság a bányatelepen.)** Még a múlt év folyamán megalakult bányatelepi daloskör e hó 16-án Gebhárd vendéglőjében táncal egybekötött hangversenyt rendez.

— **(A feltámasztott filloxera bizottság.)** Tegnap délután a földmívelési miniszteriumban Festetich Andor gr. miniszter elnöklete alatt ülést tartottak, melyen előterjesztette a miniszter legújabb törvény-tervezetét, mely az elpusztult szőlők regenerálására egy millió négyszázezer forint hitel megszavazását mondaná ki. A miniszter terve az volna, hogy az ország különböző pontjain 30 szőlőtelepet, vincellériskolával kapcsolatosan állítson fel e célra a következő években a már jelzett összegben felül évenként 600.000 forintot óhajtott felvéteni a költségvetésben. A földmívelési miniszterium kapott már pénzt. Felül egy millió a tudóvészirtásra, 3 milliót a telepítésre; és? Nincs a tudóvész kiirtva, sem a telepítés nagyszabású kérdése megoldva. És miért? Mert nincsen meg ebben a miniszteriumban, ennek a miniszteriumnak az egész ügykörében a képesség a tervszerű, mélyreható, eredményes működést kifejteni. Mert nem egy tervszerű gazd. politikát dolgozik itt, hanem az öletszerűség. A cselekedetek logikai láncolata; az egymás működési körét kiegészítő szervezetek kapcsolata; a melyek tevékenységüket a szintén szerves működésre képesített termelőközönsséggel együtt tudnák érvényesíteni, teljesen hiányznak annak a miniszteriumnak a sferájában. Ezért nem képes azután semmi olyat tenni, a mi lehetna a népesség minden rétegébe. A szőlőtermelő közönsség szervezeten, nincsen csak félig kielégítő vándoritanitói kar sem, a termelők oktatása, a nép tanítása az új kultúrára teljesen elhanyagolt, a miniszteriumnak nem állanak még azok az adminisztratív közegek sem rendelkezésre, a kikkel „nagy dolgokat“ végrehajthatnak. Fogja-e ezeket a szervezeteket megadni az a törvényjavaslat; fogja-e módját találni annak, hogy a „nagy munkába“ bele vonja a termelők öntevékenységet; fog-e ez a 1-4 millió legalább úgy szerepelni, mint a mezőgazdasági törvény hegy-községeinek létesítésére szolgáló ingerencia . . . ma még nem tudjuk. Ha igen . . . örömmel üdvözljük majd gróf Festetich szervező tehetségét is, meg az 1-4 milliót is.

Országgyűlés.

A főrendiház ülése február 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Még mindig a pénzügyi tárca költségvetése tárgyalatik. A mai nap első szónoka Vörös János volt, a ki a tőzsde megadóztatását és a bélyegtörvény revízióját követelte.

Farkas István felsorolta a kormány sikereit a bányászat terén; azonban nagyobb mérvű szakoktatást kíván.

Visontay Soma a tőzsdejáték ellen tartott hatalmas filippikát és beszéde végén határozatai javaslatot nyújtott be a tőzsdejátékok korlátozása végett.

Beszéltek még Makfalvay, Herman Ottó és Hoitsy Pál, miután az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Elítelt lapszerkesztő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Magyar Állam“ című ultramontán-klerikális lapban megjelent „Consummatum est“ című cikkért a budapesti esküdtsek szerzőjét, Szemencz Emil szerkesztőt vétkesnek mondotta ki, mely verdikt után a bíróság Szemenczet nyolc havi fogházra ítélte.

— **Albrecht főherceg betegsége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A család összes tagjai az agg főherceg betegágya körül vannak. Az orvosok kijelentették, hogy a tüdőgyulladás igen súlyos. Beszélnek, hogy a katasztrófa beállta egy-két nap alatt várható. Délután három órakor a tüdőgyulladás terjedt. Wiederhoffer tanár megállapította a diagnózist, de titokban tartja. Nothnagel professzort táviratilag hívták Arcóba.

— **Halálozás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma halt meg Budapesten Baranyamegye egykor híres főispánjának, néhai Scitovszky Mártonnak özvegye, született Országh Paulina, életének 82. évében, végegyengülés következtében. Halála nagy esaladot ejtett gyászba. Nógrádmegye alispánja, Scitovszky János édes anyját siratja a halottban. A néhai hercegprimásnak sógorasszonya volt a boldogult. A nőtincsi családi sírboltban helyezik örök nyugalomra.

— **Sikerült operáció.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Temesvárott Popovits görög keleti püspök lábát ma jó sikerrel amputálták.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

(A „Pécsi Figyelő“ távirati tudósítása.)

— Február 14-én. —

Buza készáru	6.85	Magy. nyeresémsorsj.	162.75
„ tavaszra	6.53	Tiszszabályozási köles.	147. —
„ őszre	6.90	Oszt. papíráradék	151.25
Rozs	5.56	„ arany „	126. —
Arpa	6.15	„ korona „	99.25
Kukoricza	6.10	1864-iki sorsjegy	20.50
Zab	6. —	Magy. vörös ker. sorsj.	11.50
Káp. repce	10.65	Oszt. trák „	18. —
Magy. aranyáradék	124.75	Olasz „	17. —
„ koronajáradék	99.10	Bazilika-sorsjegy	8.50
Regalé-kötvény	101.25	Jószív-sorsjegy	3. —

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródól	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóvárról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródól	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródól	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. óra éjjel 1130.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1894. évi február 13. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza 5.70—5.80; kétszeres 5.40—5.50; rozs 5.40—5.50; árpa 6.—6.20; zab 6.—6.20; kukoricza 6.40—6.50; szalma 3.30—3.50; szalma 2.—.

Állat: igen gyenge, mintegy 80 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos • Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV • PLEININGER FERENC.
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Rosenzweig B. és Társa

villamos műszaki gyár nagyban-
kicsinyben.

(Budapest VIII., József-körút 30-32.)

Ajánlják magukat házi távirdák, telefonok, vil-
lámhárítók, valamint villamos világítás berendezésére
a legmérsékeltőbb árak és több évi kezesség mellett.

Ugyszintén eladása és szétküldése az összes
elektro-technikai cikkeknek legolcsóbb gyári árakon.
Mindennemű javítások elfogadtnak.

Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Legfinomabb harzi kanárimadarak,

igen szép hullámzó hanggal és remek énektourák-
kal kaphatók

**W. Heering St. Andreasberg i.
Harz 427.**

Ára darabonként 7-20 márka. A madarak
8 napi próbaidőre is adatnak.

Kezelési utmutatás és árjegyzékek ingyen.

24 szám.
1895.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX.
t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy
a dárдай kir. járásbíróóság 1894. évi 6699. számú
végzése következtében Dr. Fürst Győző ügyvéd
által képviselt Schvarcz Manó javára Walter Gás-
pár, Lucz Kornél és Lucz István ellen 150 frt s jár.
erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján le
foglalt és 392 frt 30 kr-ra becsült butorok, ágynemű-
ek, tehén, cséplőgép és egyébből álló ingóságok
nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a dárдай kir. bíróság 11011
1894 számú végzése folytán 150 frt tőkekövetelés
és járuléka erejéig **Baanban alperesek laká-
sán** leendő eszközzésére **1895. évi február hó
27 napjának d. e. 10 órája** határidőül ki-
tűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg-
jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingó-
ságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a
értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igé-
rőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán, 1895. évi február hó 13. napján.

Schönberger Samuel

kir. bírósági végrehajtó.

Védjegy.

Maria-Czelli

Gyomor-Cseppek

ingyszerűen hatnak gyomor bajoknál,
nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes
házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság,
gyomorgringés, biztos lehellet, felhűlés,
savanyu, felhőffágás, hasmenés, gyomorgringés,
telesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság,
undor és hányás, gyomorgringés szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult
fejtájánál, a mennyiben ez a gyomortól
származott, gyomortulterhelésnél ételekkel
és italokkal, glistiák, májbajok és hámor-
rhoidáknál.

Említtet bajoknál a **Máriaczellii
gyomor-cseppek** évek óta kitű-
nőnek bizonyultak, a mit száz meg száz
bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára
hasznalati utasítással együtt 40 kr., nagy
üveg ára 70 kr.

Magyarországi fővárlár: **Török,
József** gyógyszerüzem **Budapest,
Király utca 12 sz.**

A védjegyet és aláírást tüzetesen
tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket
tessék elfogadni, melyeknek burkolatára
zöld szalag van ragasztva a készítő
aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal:
"Valódságot bizonyítom".

A **Máriaczellii gyomor-cseppek** valódi-
an kaphatók.

P e s t t: Irgalmasok gyógy-
szert., Zsiga László gyógyszer.,
ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcz
István gyógyszer., és Göbel Kál-
mán gyógyszer., B a r s e l y e n:
Uvira F. gyógyszer., P é c s v á -
r a d o n: Dvorsky Béla gyógyszer.,
sz. Siklóson: Petrasch gyógyszer.,
és Szentgyörgyi M., gyógyszer.
S z i g e t v á r o t t: Salamon Gyu-
lagyógysz. és Visy Sándor gyógyszer.
15

H i r d e t é s e k:

jutányos áron vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban. (Király-utca 4. szám.)

TAIZS JÓZSEF Pécssett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papírkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazda-
sági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papírmetsző, sodronyfűző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a
legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPÍRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató
papírok, levélpapírok dobózkban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt
jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eléle cikkek, olcsó áron.

➡ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➡